

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 2. S. Wulframus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

§. II.

Sæculum VII
A. C. 696.*S. Wulframus.*

Sancti Willebrordi fama etiam S. Wulframum in Frisiam pertraxit, pii operis participem fieri cupientem. S. Wulframus in lucem editus erat Mauriliaci, quod hodie *Milly* dicunt, in agro Vastiniensi, cujus Parens ejus Dominus fuit.

Hos

c. 16. 17. *Es II*
vit. to. III.
Act. SS. Be.
p. 357.

aus dem Lande entführen können, und also rühret diese Muthmassung nur von der bösen Art zu Denken unsers Uebersetzers her.

Wir haben auch oben angemerket, daß dasjenige was in den Concilien in Spanien verordnet worden, mehr auf Befehl der Könige und der Großen als der Geistlichkeit geschehen sey, da doch der schmähsüchtige Uebersetzer alles nur den Katholischen Bischöffen zur Last legen will. Zu dem waren diese Juden einer Verrätherey wider das Vaterland überführet worden. Uebrigens lehret man in der Römischen Kirche nicht, daß man den Heyden ihre Kinder mit Gewalt nehmen soll, um sie zu taufen.

Allein unser Protestant verhöhnet alle Glaubensprediger, welche ihren Beruf von der Römischen Kirche und den Päbsten bekommen, und kann gleichwohl keine andere als solche durch alle Jahrhunderte darstellen und namhaft machen. Folglich wenn die Papistischen Prediger nicht Apostolisch gewesen, so müßte Christus der Herr wegen der Fortpflanzung des Glaubens seiner Kirche schlecht vorsehen haben.

Sæculum VII
 A.C. 696.

Hos Fundos anno 685. Monasterio Fontanellensi donavit. Tum defuncto Lamberto anno circiter 690. Archiepiscopus Senonensis electus, postquam hanc Ecclesiam aliquot annis rexisset, inspirante Deo ad suscipiendum in Frisiam iter, Verbi Divini prædicandi causa, animum adjecit. Primum Rothomagum profectus est ad S. Ansbertum, qui, olim Abbas Fontanellensis, adhuc dum illius Congregationis Pater habebatur; inde evocatis quibusdam Monachis itineris & Prædicationis in Frisia sociis futuris S. Wulframus conscensa in portu ejusdem Monasterii navi ex Sequana in Oceanum delatus est. Cum oras Morinorum, hodie Flandriæ, præterveherentur, & hora Sacri Sacrificii offerendi adesset, jactis anchoris sistitur navigium. S. Episcopo Missam celebrante, cum ventum esset ad illum locum, ubi Diaconus Patenam Sacerdoti porrigit, eoque ad eam accipiendam manum extendente, Diaconus, nomine Vandon, Monachus Fontanellensis, cujus Monasterii postea Abbas fuit, ad ipsius pedes se demittens factus est, quod Patena, quam erat abluturus, sibi paulo ante e manibus excidisset in mare. S. Wulframus flexis genibus oravit, tumque præcepit Diacono, ut in loco, in quo Patena cecidisset, manum aquæ immergeret; mox illa e fundo maris ascendens

Diaco.

Sup. L. XL.
 §. 35.

Diaconi digitis ultro inserta est. Præ-
sentes omnes Deum laudarunt, & S. E-
piscopus Missam absolvit. Hæc Patena
Fontanellæ asservatur, quam illi Mona-
sterio, cum votum Monasticum emitte-
ret, donavit; Item Calicem suum & Al-
tare, quod in quatuor cornibus conse-
cratum & in medio Reliquias habens,
quotiescunque iter faciebat, secum de-
ferebat, eidem Monasterio dono reli-
quit.

Sæculum VII
A. C. 696.

Ubi in Frisiam appulit, benevolas In-
fidelium aures inveniens, multos con-
vertit. Inter alios Radbodi Ducis filium
baptizavit, qui, necdum deposita veste
candida, mortuus est. Mos erat inter
hos Barbaros, ut illum hominem in Deo-
rum suorum honorem interficerent, S. Wulframus
quem sibi sacrum esse velle crudelia Nu-
mina missis sortibus indicassent. Cum
una die Juvenis nomine Ovon ad mor-
tem nefandam duceretur, rogabat Wulf-
ramus Ducem Radbodum, ut misero vi-
tam servaret; jamque annuebat Dux,
nisi obstitissent Idololatræ dicentes: *Si
Christus tuus eum a morte liberare pot-
est, tuus sit iste, quoad vixerit.* Viro
Sancto conditionem acceptante suspen-
ditur Ovon, & duabus horis e patibulo
pependit. Interim orabat Sanctus, at-
que oratione completa, rumpitur funis,
delabitur in terram Ovon, & compellan-
te

te

Sæculum VII te S. Episcopo incolumis humo se erigit.
A. C. 696. Is fatebatur deinde, quod, cum penderet, somno oppressus, & cingulo S. Vini circa lumbos sustineri sibi visus fuerit. In postea baptizatus, & in Monasterio Fontanellensi Monachus & Presbyter factus, ibi post obitum suum multos Titulos & Libros sua manu descriptos reliquit. Literas enim pulcherrime efformabat.

c. 8. Multos præterea alios S. Wulframus e mortis faucibus eripuit. Quadam die fors cecidit in cuiusdam viduæ filios, alterum septennem, & quinquennem alterum. Hi plusquam barbara sævitia maris undis tumulandi erant, nam diverso mortis genere miserandæ victimæ immolabantur. Ergo duo pueri in arena exponuntur, unde redeunte maris aestu in altum provolverentur. Jamque, aquis ascendentibus, major minorem fraterculum suis brachiis complexus fluctibus eripere adnitebatur, spectabantque ipse Dux & innumerabilis populi multitudo colluctantes cum undis missellos & innocentes nullo humanitatis sensu tacti. Tunc vero S. Wulframus Ducis lateri admotus pueros sibi dari rogavit. Respondit Dux: *Si Christus tuus eos morti eripere potest, tui sint.* Hoc responso accepto S. Episcopus preces ad Cælum fudit; & ecce! exæstuans mare locum, ubi pueri jam jam obruen-

di stabant, siccum reliquit. Processit ad eos Vir Sanctus, utrumque manibus prehensens matri afflictæ reddidit, & baptizavit. Crediderunt S. Wulframum super aquas ambulasse, & magna hominum multitudo ad Fidem conversa est.

Sæculum VII

A. C. 698.

§. III.

S. Ansberti obitus.

Sanctum Ansbertum Archiepiscopum Rothomagensis Adversarii suspectum reddere conabantur Pipino Principi, quod in lite de Regno dividendo inter ipsum & Optimates exorta Pipino non favisset. Id anno 692. contigisse credunt. Hinc Theodorico Rege fati functo Pipinus S. Episcopum in Monasterium Aumontense ad Sabim in Hannonia relegavit, ubi assidue jejunans & orans exemplum virtutis Monachis præbuit, & ad ipsorum utilitatem non nullos Tractatus spirituales scripsit, qui non amplius extant. Cum vero sciret, Pipinum a quibusdam sollicitari, ut se in locum multo remotiorem proscriberet, missis ad eum Hadulfo Aumontii Abbate, tam claris argumentis facta sua purgavit, ut ei Pipinus ad Dicecesim suam redire concesserit. Ecce autem dum ad iter suscipiendum omnia parat, mortem sanctam oppetiit, anno Childeberti III. quarto, reparatæ salutis 698. Defuncti

*vit. S. Ansb. to, 2. Act. Be.**Hist. Eccles. Tom. IX. Nn cor.*